

Pikarijäkälä

Pikarijäkälän pikariin laskeutui pienen pieni männyn siemen.

– Kuka sinä olet ja mistä sinä siihen putkahdit, kysyi pikarijäkälä.

– Minä olen männyn siemen. Näetkö tuon suuren männyn tuolla keskellä isoa hakkuuaukiota, sieltä minä tulen, vastasi siemen.

– Miksi sinä olet jättänyt kotisi ja lentänyt tänne asti, jatkoi pikarijäkälä.

– Kuuntele, niin minä kerron, sanoi siemen ja aloitti. – Minun äitini jätettiin siemenpuuksi tuon aukion keskelle. Äidilleni annettiin tehtäväksi siementää koko alue kasvamaan mäntyjä. Tämän vuoden käpysato oli hyvä ja äitini oli juuri kehottanut meitä siemeniä lentämään kodistamme, kun se tapahtui. Kaikki lähiseudun oravat hyökkäsivät mäntyyn syömään meitä. – Paetkaa, ehti äitini huutaa, kun oravat olivat jo kimpussamme. Minun pelastukseni koitui pieni tuulenpuuska, joka lennätti minut lopulta tänne ja tässä sitä nyt ollaan sinun luonasi kylässä. Miten minä pääsen täältä maanpinnalle, jotta voin kasvaa oikein suureksi männyksi, jatkoi siemen.

– Kyllä sinä voit asua pikarissani siihen saakka, kun vesisade tulee ja huuhtelee sinut pois pikaristani, vastasi pikarijäkälä.

Yhteiselo jatkui leppoisana aina syksyn koviin sateisiin asti, jolloin siemen ratsasti veden mukana pikarista maankamaralle ja aloitti kasvunsa alueen suurimmaksi männyksi.